

Ekstraktudskrift af forhandlingsprotokollen for landsrådets møde i Godthåb i efteråret 1952.

Formanden henviste til sine bemærkninger ved ægteskabslovforslagets fremsættelse sidste år og til det omdelte materiale vedrørende såvel ægteskabslovforslaget som retsplejelovstillægget. Endvidere var der i går modtaget en udtalelse fra præstekonventet, som også vil blive omdelt. *Formanden* ville mene, at der allerede er tilstrækkelig basis for en generaldebat om emnet på baggrund af forelæggelsen sidste år og de siden da stedfundne drøftelser med befolkningen.

Formanden fremhævede, at loven ikke måtte opfattes som kun en skilsmisse- eller separationslov, den indeholder en række andre bestemmelser, som har værdi. Det gælder f. eks. forlovelse, betingelser for ægteskab, lysning, vielse, myndighedernes beføjelse til at træffe bestemmelse med hensyn til børn, der lever under uheldige forhold m. v. *Formanden* foreslog, at der indlededes med en almindelig vurdering og en kritisk gennemgang af loven som helhed, derefter kunne man gå over til en gennemgang af de enkelte paragraffer.

Landsdommeren, der på forskellig måde i vinterens løb har spredt kendskab til lovudkastet, var tilstede og villig til at besvare eventuelle forespørgsler.

Fr. Lyng betegnede forslaget oversættelse til grønlandsk som uheldig og henstillede, at oversættelsen blev grundigt gennemgået. Han gjorde endvidere opmærksom på, at antallet af paragraffer i forslaget sidste år og i forslaget i år ikke var det samme.

Formanden svarede, at der til forslaget sidste år er føjet 3 overgangsparagraffer. Han ville sørge for, at oversættelsen blev revideret.

Augo Lyng udtalte, at landsrådet har

fået en vanskelig opgave, idet mange grønlandere, måske flertallet, er imod skilsmisse og separation. Man er bange for, at der, hvis der gives adgang til skilsmisse, vil blive for mange skilsmisser og opstå moralske og sociale vanskeligheder. Mange mener, at et ægteskab er en uopløselig institution, der gælder for hele livet. Store uoverensstemmelser mellem ægtefællerne glemmes derfor med tiden, og ægtefællerne tilgiver hinanden, også ved ægteskabsbrud. Også af hensyn til børnene ønsker man ikke skilsmisse, man vil ikke berøve dem deres hjem, og man ved, at fraskilte kvinder vil have vanskeligheder ved at klare sig økonomisk.

Heroverfor kan man nævne, at man savner en lovgivning om ægteskabet. Det udtales ofte, at moralen i Grønland er langt tilbage. Kønssygdomme og barnefødsler udenfor ægteskab bliver mere og mere almindelige, måske almindeligere end i hedenskabens tid, og ofte er selv gifte mænd impliceret. Dette skyldes sikkert den manglende ægteskabslovgivning. Mange mænd får børn med unge piger, som håbede på ægteskab, men de bliver skuffede, og man kan intet gøre mændene på grund af den manglende lov. Også adskillige ægtefæller tager ikke deres ægteskab alvorligt, fordi de regner med tilgivelse.

Man må derfor have en lov til forsvar for ægteskabet, en lov, der kan være hele samfundets grundvold.

Navnlig tidligere var det almindeligt, at børn blev tvunget af forældrene til at indgå ægteskab. En sådan tvang er ikke i overensstemmelse med frihedens idé, og det er udmærket, at dette forhold er medtaget i forslaget.

Samfundet ignorerer ikke, at løfter og af-